

[Elisabeth Arnold]

Det Radikale Venstre ønsker ikke en teknokratdebat op til en folkeafstemning, hvor vi måske bagefter får skyld for at have skjult, fortiet eller bortforklaret spørgsmålet for at få befolkningen til at tage en bestemt holdning til den afstemning. God appetit, madlyst og kendskab til ingredienserne giver et langt bedre resultat. En meget uforståelig debat vil også give kræfter, der behersker forfladigelsens og overforenklingens kunst, alt for let spil. Det kan vi ikke være tjent med.

Det Radikale Venstre ser frem til et meget spændende år. Vi vil gøre vores til at påvirke processen i regeringskonferencerne på baggrund af debatterne og vedtagelserne her i Folketinget og på baggrund af det memorandum, regeringen har spillet ud med, og vi vil gøre vores til at deltage med liv og sjæl i den offentlige debat med det sigte at skabe det bedst mulige grundlag for en folkelig stillingtagen.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg synes, det var fornuftigt, at man understregede fra radikal side, at det er nødvendigt at gøre en indsats for at forbedre vilkårene for den folkelige debat, og jeg synes også, at mange af de fremmedord, fru Elisabeth Arnold fremhævede, skaber vanskeligheder.

Men fru Elisabeth Arnold var selv med til at skabe et problem ved to meget jævne danske ord, nemlig forskellen på »og« og »men«. Det er dog ikke så vanskelige fremmedord, men fru Elisabeth Arnold sagde, at Det Radikale Venstre var enig i holdningen til en Europahær og en forsvarspolitik – og det er jeg glad for – men så tilføjede hun: »men man skal lytte til de andres argumenter.« Dét skulle fru Elisabeth Arnold have sagt: »og man skal lytte til de andres argumenter«, for hvis man siger men, så skaber fru Elisabeth Arnold selv den uklarhed, at hun måske alligevel er på skred, og at hun måske alligevel ikke står fast på det synspunkt.

Så kunne vi ikke bede fru Elisabeth Arnold om på det punkt at skabe lidt større folkelig klarhed.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at når SF ikke synes, at kultur og uddannelse skal

ind i Romtraktaten, er det, fordi vi mener, at disse emner er så fremragende egnet til at få et samarbejde om på et bredere niveau, og at det er den situation i hele Europa, herunder situationen i Central- og Østeuropa, der burde udnyttes til at etablere et sådant samarbejde.

For øvrigt er jeg glad for, at fru Elisabeth Arnold jo i virkeligheden bekræfter, at dette her kom meget hurtigt på bordet, og at det faktisk ikke har været drøftet – for nu at sige det, som det er.

Det, jeg gerne ville spørge fru Elisabeth Arnold om, er hele spørgsmålet om økonomisk-monetær union. Man kunne godt fristes til at synes, at der er to radikale partier repræsenteret – og det skal ikke være en kritik af fru Elisabeth Arnold. Men når det siges, at det ikke er klart belyst, hvordan situationen er, vil jeg gerne spørge: Hvad mener Det Radikale Venstre så vi skal gøre for at få det mere belyst? Jeg er fuldstændig enig i den grundlæggende intellektuelle analyse, at hvis en økonomisk-monetær union ikke har nogen straffeforanstaltninger, sanktionsforanstaltninger, så er den virkningsløs. Og hvis den skal virke med den struktur, som EF har, hvor EF's budget er så lille, så vil det blive en utålelig rigid styring. Det er en af grundene til, at vi siger nej til det, fordi vi ikke kan sammenligne med USA og andre stater, som Christen Sørensen så rigtigt har beskrevet det. Men hvad mener fru Elisabeth Arnold vi skal gøre for at få det her mere for en dag, sådan at både vælgerne til sin tid, og også vi politikere, mere klart ved, hvad det er, vi tager stilling til?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Fru Elisabeth Arnold spurgte, hvordan det kunne være, at Fremskridtspartiet går imod, at kulturen kommer ind i EF.

Vi går ikke imod, at kulturen kommer ind i EF, men vi går imod, at der kommer noget økonomisk på. Vi mener ærligt og oprigtigt, at kulturpolitik burde der kun stå ét ord nedenunder, og det er »subsidiaritetsprincippet«. Det er nemlig nærheden, det kommer an på, og det ville være økonomisk ansvarligt, hvis vi her sagde: Ikke på vilkår om vi vil bruge EF-penge til noget sådant, som er i den grad nærhedsfølesmæssigt.

Derfor er vi økonomisk ansvarlige, når vi siger nej til, at kulturpolitik kommer ind i EF.